(материалы II съезда генетиков и селекционеров Украины), часть 2. К., «Наукова думка», 1971.

Трутнев Н. А. Влияние породы, возраста и происхождения на количественные и качественные показатели их семени. — В сб.: Вопросы зоотехники и ветеринарии.

Минск, «Урожай», 1964.

Bane A. Studies on monozygous cattle twins. XV. Sexual functions of bulls in relation to heredity, rearing intensity and somatic conditions. Acta Agric. Scand., 4, 95-208, 1954.

Falconer D. S. Introduction to quantitative genetics. Oliver and Boyd, 1960. Frölich A. and Venge O. Semen production in different breeds of rabbit. Acta Agric. Succana, 1948, 3, 83–88.

Herzel H. J. Untersushungen der individuellen und famillären Unterschiede der Spermaqualität bei Bullen eines würtembergischen Fleckviehzucht Verbandes. Züchtungskunde, 23, 141—150, 1952.

Robertson A. Genetics and the improvement of dairy cattle. Agric. Rev., 1957, 2, 3.

Shannon P. and S. R. Searle. Heritability and repeatability of concetion rate of bulls in artificial breeding. J. Dairy Sci., 1962, V. 45, pp. 86—90.

Zelfel S. Genealogische Untersuchungen über die Fruchtbarkeit bei schwarzbunten Besamungsbullen in Zuchtgebiet der Deutschen Demokratischen Republik. Reich-Archiv, 1964, Bd. 77, H. 3/4, S. 241-287.

УСПАДКУВАННЯ ГРУП КРОВІ В ДЕЯКИХ РОДИНАХ СИМЕНТАЛЬСЬКОЇ ХУДОБИ

I. Р. ГІЛЛЕР, кандидат біологічних наук

Центральна дослідна станція по штучному осіменінню сільськогосподарських тварин

В останні десятиріччя зоотехнічна наука і практика виявляють все більший інтерес до вивчення і практичного використання поліморфних

систем крові.

За допомогою груп крові можна встановити справжніх батьків тварин, визначити моно- і дизиготність близнюків, а також діагнозувати фримартинізм у новонароджених. Дані імуногенетичних досліджень використовуються при аналізі порід і окремих груп тварин.

Тепер генетичний прогрес порід відбувається завдяки селекції в основному за плідниками, які використовуються при штучному осіме-

нінні.

Проте на поліпшення якості потомства ефективний генетичний

вплив має і материнський організм.

У поліпшенні племінних і продуктивних якостей молочного скота, поряд з селекцією за плідниками, важлива роль належить родинам. Родини, які характеризуються достатньо стійким передаванням характерних для них ознак у ряді поколінь, у багатьох випадках визначали цінність і прогрес ліній.

Спадкові якості маток можуть надати лінії нових бажаних для неї особливостей, що в дальшому

визначає напрямок розвитку лінії.

Значення видатних корів-родоначальниць представників родин у роботі з лініями можна прослідкувати на прикладі розведення лінії Альрума 49 Мергеля 2122 і Ціпера 085 симентальської пороли які тепер розповсюджені на Україні.

Як правило, родоначальниками родини є корови, які становлять основу генетичного фонду окре-

мих стад.

Племінного значення родина набуває лише в тому випадку, якщо родоначальниця або її потомки мають високу продуктивність і від них одержано одного або декілька цінних плідників існуючих ліній або родоначальників нових ліній.

У племзаводі «Тростянець», де племінний облік поставлений зразково і можливість помилок у племінних записах незначна, ми провели дослідження по вивчению спадкового передавания груп крові в

деяких родинах.

Родина Вати 3163 є основою селекції на підвищення жирності молока всього стада. Родоначальниця родини корова Вата 3163 протягом всіх лактацій мала високий вміст жиру в молоці — 4,4—4,72%. Кращими представниками родини є корови Веха

4830, Ворона 5061, Воротка 5992.

У 1963 р. після роздоювання до рекордного показника за 300 днів IV лактації надій корови Ворот**ки 5992** становив 6508 *кг* молока при жирності 6,04%. У племзаводі постало питання про дальше широке використання рекордистки Воротки з метою передачі високої жирномолочності її потомкам, перетворити індивідуальні особливості Воротки 5992 в особливості групові.

При вивченні груп крові в родині Воротки була виявлена висока частота алеля О ТСК із системи

В (див. таблицю).

Цей алель виявлений у трьох синів Воротки 5992, а також у двох із чотирьох дочок. У потомків всіх трьох синів генна частота феногрупи О1ТС1К1

була достатньо високою.

Ми спробували встановити, від якої тварини одержала цю феногрупу Воротка 5992: ні її батька Сигнала 4863, ні її матері — Ворони 5061 в живих вже не було. При дослідженні груп крові напівбрата Воротки 5992 по батьку — бугая-плідника Невода

Гростянець»
`w
племзаводу
тварин
родинах
80
В-алелів
поширених
найбільш
астота

	Алел! системи В	Bcero	0,8609 0,5831 0,4000 0,5832 0,6249			
настота наиоллы поширених D-алелив в родинах тварин племзаводу «тростяпець»		0,	0,1666			
		G'1'	Octable	otto'o	0,0416	
		TB'P'	0,0833			
		y ₂ TB'P'	0,9273	0,1000		
		00	0,0555			
		BO,	0,0278	0,2003	0,2917	
		Bykg'o'	0,0555	0,1500	*	
		В	0,1666	0,000	0,1/666	
		0,1′	0,1944		0,0833	
		O,TG'K'	0,3333	0,1500	0,0833	
	Кіль- кість тварин		62.5	22	9 2	
частота на	Родини		Вати	Meri Спіралі	Строжки Медведки	

5995 і трьох напівсестер по батьку цього алеля не виявили. З материнського боку у чотирьох напівсестер Воротки— корів Ворожки 9931, Воросинки 486, Воронки 9163, Валюти 1019 виявили алель O₁TG¹K¹. Отже, алель O₁TG¹K¹ одержаний Вороткою від корови Ворони 5061 по материнській лінії. Ворона 5061— онучка Вати 3163, родоначальниця родини. Отже, можна припустити, що алель O₁TG¹K¹ успадкований від корови Вати 3163.

До останнього часу результати інбридингу оцінюють на основі

визначення середньостатичного коефіцієнта інбридингу.

Групи крові можуть служити моделлю, за допомогою якої вдається прослідкувати за змінами генотипу не тільки у популяціях і лініях, а й у окремих тварин. При закріпленні жирномолочності в процесі селекційної роботи в племзаводі «Тростянець» був застосований тісний інбридинг типу «син — мати», в результаті якого одержали бугая-плідника Володаря 8890. Батьки Володаря 8890 гетерозиготні за системами груп крові А. В. С. і FV. У Володаря 8890 алелі О₁ТС¹К¹ виявились у гомозиготному стані, що, очевидно, відбулося в результаті випадкового поєднання батьківських генів. У кожної з дочок бугая-плідника Володаря 8890, одержаного в результаті тісного інбридингу на Воротку 5992, було виявлено алелі О1ТСІКІ, а середній процент жиру в молоці цих дочок був найвищий (4,52%) у потомків Воротки 5992 II покоління. Інші результати одержані при вивченні груп крові Волокуші, інбредної в ступені II— II на Воротку 5992. Хоча батьки її були носіями феногрупи O₁TG¹K¹, у Волокуші цієї феногрупи не виявили. Отже, інбридинги, навіть тісні, не завжди призводять до стану гомозиготності потомків за системами груп крові. Проте використання імуногенетичних маркерів дасть можливість швидко одержати тварин, гомозиготних за певними ознаками, уникаючи зайвого інбредування.

Результати імуногенетичного аналізу в інших родинах племзаводів «Терезино» і «Тростянець» показали, що деякі родини мають своєрідний генотип за групами крові. У племзаводі «Терезино» є родина Платане 3316, в якій частота алеля $O_1 I'$ у системі груп крові В досягає 0,83.

Родина Медведки 2918 — одна з кращих у племзаводі «Тростянець». Медведка 2918 виявилась препотентною твариною і добре передавала свої якості потомкам. Родина відзначається високими надоями і високим вмістом жиру в молоці.

Хоча Медведка давно вибула із господарства, дані генеалогічного аналізу і дослідження груп крові її потомків свідчать про можливості

передачі алеля ВО1 в системі груп крові В від Медведки.

Таким чином, в досліджених родинах виявлені алелі з системи груп крові В, за якими можна маркірувати генеалогічні групи тварин і використати це для більш ефективного проведення селекційної роботи.